

ДВАДЦЯТИ РОКОВИНИ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ АВАРІЇ

Президент України Віктор Ющенко бере участь у Мітингу пам'яті з нагоди 20-х роковин аварії на ЧАЕС

Шановні співвітчизники!
Дорога українська громадо!

На днях ми відзначали сумну дату в новітній українській історії — 20-ті роковини аварії на Чорнобильській атомній станції. 26 квітня вся Україна, запаливши свічки, вшановувала пам'ять загиблих внаслідок катастрофи, яка змінила Україну і змінила світ.

Разом із урядовцями я відвідав зону відчуження та саму станцію. Я зустрівся з працівниками ЧАЕС та ліквідаторами аварії. Я багато спілкувався з ними і це лише посилило моє розуміння всієї глибини трагедії, яку пережила Україна. Трагедії, правди про яку ми знаємо ще так мало.

Командно-адміністративна система Радянського Союзу заборонила говорити й писати про Чорнобиль. Інформація про катастрофу, всупереч національним інтересам, була втаємничена, прихована від громадськості. І навіть за збігом 20-ти років і в самій Україні, і за її межами багато людей не розуміють як причин аварії, так і реальних її наслідків. Отже, ми не знаємо правдивої історії аварії, і значить не можемо правильно формувати її майбутнє.

Сьогодні, через багато років після тих подій, ми повинні більш об'єктивно і чесно оцінити масштаби Чорнобильської аварії. Нашим завданням є зменшити наслідки цього лиха і забезпечитися від його повторення.

Виклики, з якими ми повинні справитися, лежать у двох площинах.

Насамперед, ми маємо подбати про людей, які постраждали від наслідків катастрофи і які живуть сьогодні серед нас. Таких в Україні близько двох мільйонів. Сьогодні ці люди отримують приблизно 50 видів пільг та інших різновидів допомоги. Лише в 2006-му році для цього виділено 350 млн. гривень. За минулий рік розмір щорічних виплат на оздоровлення збільшено у 4-5 разів.

Близько тисячі чорнобильців із першою групою інвалідності цього року отримають автомобілі від держави безоплатно.

Минулого тижня я відзначив державними нагородами понад двісті ліквідаторів аварії. Декого з них — посмертно. Вічна їм пам'ять.

Інше, не менш важливе питання: працювати на майбутнє зони відчуження та української атомної енергетики.

Нам необхідно подолати стереотип про Чорнобиль як невиліковну пухлину на тілі України. Чорнобиль був "мертвою зоною". Але це не може бути назавжди. Це земля, яку нам належить відродити і повернути до життя.

Чорнобильська катастрофа торкнулася багатьох країн, а відтак, подолання її наслідків потребує спільних зусиль усієї міжнародної спільноти. Адже глобальний масштаб Чорнобильської трагедії не визнає національних кордонів.

Україна високо цінує допомогу всіх міжнародних партнерів, які відгукнулися на біду Чорнобиля. Неоціненною є допомога іноземних урядів, міжнародних організацій, окремих іноземців, які надали моральну й матеріальну підтримку Україні в ті тяжкі часи. Велика подяка від імені України.

Цього тижня в Києві пройшла Міжнародна конференція "Двадцять років Чорнобильської катастрофи. Погляд у майбутнє". Її організував наш уряд спільно з урядами Росії та Білорусі, Європейською Комісією та низкою міжнародних організацій, зокрема МАГАТЕ і ООН. Науковці, громадські діячі та політики, які працювали на цьому форумі, обговорювали, як використати український досвід для підвищення міжнародної ядерної безпеки.

На мій погляд, це хороший крок у об'єднанні міжнародних зусиль довкола чорнобильського питання. Водночас я, як Президент України, ініціюю наступний крок — проведення Міжнародної донорської конференції з проблем Чорнобиля. Вона має окреслити подальші шляхи нашої співпраці на новому етапі. Я закликав представників Євросоюзу, ООН, ЮНЕСКО, інших міжнародних партнерів України підтримати цю ідею й стати співorganizаторами такого форуму. Сьогодні ми повинні перевести

міжнародні зусилля в Чорнобильській зоні зі сфери захисту в сферу розвитку.

Разом ми будемо втілювати програми з охорони здоров'я, займатися відновленням земель, створювати заповідники, налагоджувати виробництво біопалива тощо. Тільки так, переходячи від загальних заяв до конкретних справ, ми зможемо позбавити землю тавра відчуження й оживити її.

При цьому нам необхідно докласти всіх зусиль, щоб перетворити саму станцію на екологічно безпечний об'єкт. Слід усвідомити, що подальше зволікання зі спільними ефективними діями у цій сфері може коштувати всьому континенту надто дорого.

Перекопаний, що в найближчі місяці ми нарешті почнемо будівництво нового безпечного саркофага над четвертим енергоблоком. І мільярд доларів, який ми упродовж шести років зібрали за допомогою міжнародних партнерів, є достатньою сумою, щоб розпочати роботу.

При цьому Україна наполягає на дотриманні певних ключових умов будівництва саркофага. Це безпечність будівництва та надійність укриття.

Об'єкт "Укриття" повинен гарантувати безпеку зруйнованого енергоблока упродовж щонайменше 100 років. І що найважливіше — має бути створено умови для демонтажу будівельних конструкцій та вилучення радіоактивних відходів з-під укриття.

Через двадцять років після найбільшої в історії людства техногенної катастрофи, ми, українці, досі достатньо не володіємо справжніми її причинами, масштабами і наслідками.

Для того, щоб поглянути на зону відчуження в перспективі її розвитку, потрібно значно розширити наукові дослідження цієї території. Саме тому на часі створення міжгалузевої наукової установи, яка проводитиме комплексні дослідження чорнобильської проблематики.

Світ має зробити висновки з чорнобильської трагедії, щоб унеможливити її повторення у майбутньому. Сьогодні розвиток ядерної енергетики відбувається за умов, коли безпека людини та охорона довкілля стоять на першому місці. Ці принципи є пріоритетними і визначальними для мене, як Президента України.

Далі — на 2-ій стор.

ДВАДЦЯТІ РОКОВИНИ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ АВАРІЇ

*Продовження.
Початок на 1-ій стор.*

Нині понад 50% електроенергії у нашій державі виробляється атомними електростанціями. На цих електростанціях діє сучасне високотехнологічне обладнання, яке забезпечує високий рівень безпеки. Воно досконаліше, ніж у середині 80-х років. А вимоги до безпеки суттєво вищі.

Сьогодні ми можемо з певністю говорити — Чорнобильська катастрофа спричинена руйнівними діями командно-адміністративної системи самого Радянського Сою-

зу. Через недогляд і халатність, допущені на вищому державному рівні, постраждали мільйони людей у всьому світі.

Однак я переконаний — українська нація, як жодна інша, має здатність до самозбереження та самовідтворення. Завдяки роботі добровольців, людей, які роками живуть і працюють у зоні відчуження, ця територія не викреслена остаточно з карти України і, безумовно, має шанс відновитися. Особливу роль у відродженні зони зіграла Ліна Костенко, чия етнографічно-пошукова експедиція пра-

цює на відчуженій території вже понад 10 років.

Наше спільне завдання — допомогти цій землі, відновити її, ожити своєю працею і турботою. Лише так, любов'ю і теплом, ми можемо вгамувати чорнобильський біль. Настав час виконати свій обов'язок перед своєю землею. Цей обов'язок рівний для всіх — як для влади, так і для науковців, так власне кажучи, і для громадян України. Переконаний, разом ми гідно сприймемо цей виклик в ім'я майбутнього, в ім'я України.

Хай щастить!

Віктор Ющенко покладає квіти до меморіальних табличок на Алеї пам'яті героїв Чорнобиля